

মধুবন

“সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ ৰচনাৰ ফাউণ্ডেশ্বন (আধাৰ) - স্নেহ”

আজি বাপদাদাই নিজৰ শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলৰ ৰচনাক দেখি হৰ্ষিত হৈ আছেহঁক। এয়া শ্ৰেষ্ঠ বা নতুন ৰচনা গোটেই বিশ্বৰ ভিতৰত সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ আৰু অতি প্ৰিয় হয় কিয়নো পবিত্ৰ আত্মাসকলৰ ৰচনা হয়। পবিত্ৰ আত্মা হোৱাৰ কাৰণে এতিয়া বাপদাদাৰ প্ৰিয় হোৱা আৰু নিজৰ ৰাজ্যত সকলোৰে প্ৰিয় হ'ব। দ্বাপৰত ভক্তসকলৰ প্ৰিয় দেৱ আত্মা হ'বগৈ। এই সময়ত হোৱা পৰমাত্ম প্ৰিয় ব্ৰাহ্মণ আত্মা। আৰু সত্যযুগ ত্ৰৈতাতে হ'বগৈ ৰাজ্য অধিকাৰী পৰম শ্ৰেষ্ঠ দেৱ আত্মা আৰু দ্বাপৰৰ পৰা এতিয়া কলিযুগলৈ পূজ্য আত্মা হোৱা। তিনিওটাৰ ভিতৰত শ্ৰেষ্ঠ হোৱা এই সময়ত- পৰমাত্ম প্ৰিয় ব্ৰাহ্মণ তথা ফৰিস্তা আত্মা। এই সময়ৰ শ্ৰেষ্ঠতাৰ আধাৰত গোটেই কল্প শ্ৰেষ্ঠ হৈ থাক। প্ৰত্যক্ষ কৰি আছে যে এই লাষ্ট (অন্তিম) জন্মলৈকেও তোমালোক শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলক ভক্তসকলে কিমান আহ্বান কৰি আছে। কিমান মৰমেৰে মিনতি কৰি আছে। জড় চিত্ৰ বুলি জানিও তোমালোক শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলৰ ভাৱনাৰে পূজা কৰে, ভোগ আগবঢ়ায়, আৰতি কৰে। তোমালোক ডবল বিদেশীসকলে ভাবানে যে আমাৰ চিত্ৰবোৰৰ পূজা হৈ আছে? ভাৰতত পিতাৰ কৰ্তব্য চলিছে সেইবাবে পিতাৰ লগতে তোমালোক সকলোৰে চিত্ৰও ভাৰততহে আছে। বেছিসংখ্যক মন্দিৰ ভাৰতত নিৰ্মাণ কৰে। এইটো নিচাতো আছে নহয় যে আমি পূজ্য আত্মা হওঁ? সেৱাৰ বাবে বিশ্বৰ চাৰিওফালে সিঁচৰতি হৈ গৈছিলোঁ। কোনোবা যদি আমেৰিকাত কোনোবাই আকৌ আফ্ৰিকাত উপস্থিত হৈ গ'ল। কিন্তু কিহৰ বাবে গৈছা বাবু? এই সময়ত সেৱাৰ সংস্কাৰ, স্নেহৰ সংস্কাৰ আছে। সেৱাৰ বিশেষত্ব হৈছেই স্নেহ। যেতিয়ালৈ জ্ঞানৰ লগত আত্মিক স্নেহৰ অনুভূতি নহয় তেন্তে জ্ঞান কোনেও নুশুনিব।

তোমালোক সকলো ডবল বিদেশী পিতাৰ হ'লা গতিকে তোমালোক সকলোৰে ফাউণ্ডেশ্বন (আধাৰ) কি হ'ল বাবু? পিতাৰ স্নেহ, পৰিবাৰৰ স্নেহ, অন্তৰৰ স্নেহ, নিঃস্বার্থ স্নেহ। ইয়েই শ্ৰেষ্ঠ আত্মা কৰি তুলিলে। গতিকে সেৱাৰ প্ৰথম সফলতাৰ স্বৰূপ হ'ল স্নেহ। যেতিয়া স্নেহেৰে পিতাৰ হৈ যোৱা তেতিয়া জ্ঞানৰ যিকোনো পইন্ট সহজে স্পষ্ট হৈ যায়। যিসকল স্নেহত নাহে তেওঁলোকে কেৱল জ্ঞানক ধাৰণ কৰি আগবাঢ়ি যাবলৈ সময়ো লয়, পৰিশ্ৰমো কৰে কিয়নো তেওঁলোকৰ বৃত্তি ‘কিয়’, ‘কি’ ‘এনেকৈ’ ‘কেনেকৈ’ এইবোৰত বেছিকৈ গুচি যায়। আৰু স্নেহত যেতিয়া ল'ভলীন (বিলীন) হৈ যায় তেতিয়া স্নেহৰ কাৰণে পিতাৰ প্ৰতিটো বাণী স্নেহী হৈ যায়। কুৱেশ্বন (প্ৰশ্ন) সমাপ্ত হৈ যায়। পিতাৰ স্নেহে আকৰ্ষিত কৰাৰ কাৰণে কুৱেশ্বন (প্ৰশ্ন) কৰিলেও সেয়া বুজি পোৱাৰ ৰূপত কৰিব। অনুভৱী হোৱা নহয়। যিসকল মৰমত বিলীন হৈ যায় গতিকে যাৰ প্ৰতি মৰম আছে তেওঁ যি ক'ব তেওঁলোকৰ তাত মৰমেই দৃষ্টিগোচৰ হ'ব। গতিকে সেৱাৰ মূল আধাৰ হৈছে স্নেহ। পিতায়ো সদায় সন্তানসকলক স্নেহেৰে স্মৰণ কৰে। স্নেহেৰে মাতে, স্নেহেৰেই সকলো সমস্যাৰ পৰা পাৰ কৰায়। গতিকে ঈশ্বৰীয় জন্মৰ ব্ৰাহ্মণ জন্মৰ ফাউণ্ডেশ্বন (আধাৰ) হৈছেই স্নেহ। স্নেহৰ ফাউণ্ডেশ্বনধাৰীৰ (আধাৰ থকাসকলৰ) কেতিয়াও কোনো কথা কঠিন যেন নালাগিব। স্নেহৰ কাৰণে উৎসাহ-উদীপনা থাকিব। পিতাৰ যিয়েই শ্ৰীমত আছে সেয়া আমি পালন কৰিবই লাগিব। ‘চাম’, ‘কৰিম’ এয়া স্নেহীৰ লক্ষণ নহয়। পিতাই মোৰ প্ৰতি কৈছে আৰু মই কৰিবই লাগিব। এয়া হৈছে স্নেহী প্ৰেমিকা আত্মাসকলৰ স্থিতি। স্নেহীসকল অস্থিৰতাত আহোঁতা নহ'ব। সদায় ‘পিতা’ আৰু ‘মই’, তৃতীয় কোনো নাই। যিদৰে পিতা শ্ৰেষ্ঠতকৈও শ্ৰেষ্ঠ স্নেহী আত্মাসকলো সদায় বিশাল অন্তৰৰ হ'ব। ঠেক অন্তৰৰসকল সৰু সৰু কথাতে বিবুদ্ধিত পৰিব। সৰু কথাও ডাঙৰ হৈ যাব। বিশাল অন্তৰৰসকলৰ কাৰণে ডাঙৰ কথাও সৰু হৈ যাব। ডবল বিদেশীসকল সকলোৱে বিশাল অন্তৰৰ হোৱা নহয়! বাপদাদাই সকলো ডবল বিদেশী সন্তানসকলক দেখি আনন্দিত হয়। কিমান দূৰ-দূৰণিৰ পৰা ‘পৰবানে’ (চগাপোক) সকল ‘শমা’ৰ (অগ্নি শিখাৰ) ওপৰত বলিহাৰ হ'বলৈ আহি উপস্থিত হৈ যায়। পৰিপক্ক পৰবানে হোৱা।

আজি আমেৰিকা নিবাসীসকলৰ টাৰ্ন (পাল)। আমেৰিকা নিবাসীসকলক পিতাই কয় - “আ মেৰে” (আহা মোৰ)। আমেৰিকা নিবাসীসকলেও কয় - “আ মেৰে” (আহা মোৰ)। এইটো বিশেষত্ব হয় নহয় জানো! বৃক্ষৰ চিত্ৰত আদিৰ পৰা বিশেষ শক্তিৰ ৰূপত আমেৰিকাক দেখুওৱা হৈছে। যেতিয়াৰ পৰা স্থাপনা হৈছে তেতিয়াৰ পৰা আমেৰিকাক পিতাই স্মৰণ কৰিছে। বিশেষ পাৰ্ট (ভূমিকা) আছে নহয়। যিদৰে এটা হৈছে বিনাশৰ শক্তি শ্ৰেষ্ঠ হয় - আনটো কি বিশেষত্ব আছে? বিশেষত্বতো স্থানৰ আছেই। কিন্তু আমেৰিকাৰ বিশেষত্ব এইটোও আছে এফালে বিনাশৰ প্ৰস্তুতিও বেছিকৈ চলিছে,

আনফালে আকৌ বিনাশক সমাপ্ত কৰাৰ বাবে যু.এন.ও (যুনাইটেট নেছনো) তাত আছে। এফালে বিনাশৰ শক্তি, আনফালে সকলোকে একত্ৰিত কৰাৰ শক্তি। গতিকে ডবল (দ্বৈত) শক্তি হৈ গ'ল নহয় জানো। তাত সকলোকে একত্ৰিত কৰাৰ বাবে প্ৰয়াস কৰে, গতিকে তাৰ পৰাই আকৌ এই আত্মিক মিলনৰো আৰাজ শক্তিশালী হ'ব। তেওঁলোকেতো নিজৰ ৰীতিৰে সকলোকে একত্ৰিত কৰি শান্তিৰ বাবে প্ৰয়াস কৰে কিন্তু যথার্থ ৰীতিৰে একত্ৰিত কৰাতো তোমালোকৰহে কৰ্তব্য হয় নহয় জানো। তেওঁলোকে একত্ৰিত কৰাৰ চেষ্টা কৰে কিন্তু কৰিব নোৱাৰে। বাস্তৱত সকলো ধৰ্মৰ আত্মাসকলক এটি পৰিবাৰত অনা এয়া হৈছে তোমালোক ব্ৰাহ্মণসকলৰ বাস্তৱিক কাৰ্য। এইটো বিশেষভাৱে কৰিব লাগে। যিদৰে বিনাশৰ শক্তি তাত শ্ৰেষ্ঠ হয় সেইদৰে স্থাপনাৰ শক্তিৰ আৰাজ শক্তিশালী হওঁক। বিনাশ আৰু স্থাপনা দুয়ো একেলগে দুয়োখন পতাকাই উৰুক। এখন চাইলক্সৰ (বিজ্ঞানৰ) পতাকা আনখন চাইলক্সৰ (শান্তিৰ)। চাইলক্সৰ (বিজ্ঞানৰ) শক্তিৰ প্ৰভাৱ আৰু চাইলক্সৰ (শান্তিৰ) শক্তিৰ প্ৰভাৱ দুয়োটা যেতিয়া প্ৰত্যক্ষ হ'ব তেতিয়া প্ৰত্যক্ষতাৰ পতাকা উৰুৱালা বুলি কোৱা হ'ব। যিদৰে কোনো ভি.আই.পি. কোনো দেশলৈ গ'লে তেতিয়া তেওঁক স্বাগত কৰাৰ বাবে পতাকা লগাই দিয়ে নহয় জানো। নিজৰ দেশৰো লগায় আৰু যিজন আহে তেওঁৰ দেশৰো লগায়। গতিকে পৰমাত্ম অৱতৰণৰো পতাকা উৰুৱাওক। পৰমাত্ম-কাৰ্যৰো স্বাগত কৰক। পিতাৰ পতাকা চুকে-কোনে উৰুৱাওক তেতিয়া বিশেষ শক্তিসমূহক প্ৰত্যক্ষ কৰিলা বুলি কোৱা হ'ব। এইটো গ'ল্ডেন জুবিলীৰ (সোণালী জয়ন্তীৰ) বৰ্ষ হয় নহয় জানো। গতিকে গ'ল্ডেন (সোণালী) ত'ৰা সকলোৰে দৃষ্টিগোচৰ হওঁক। কোনো বিশেষ ত'ৰা আকাশত দেখা দিলে তেতিয়া সকলোৰে এটেনশ্বন (মনোযোগ) সেইফালে যায় নহয়। এই গ'ল্ডেন চিকমিকাই থকা ত'ৰা সকলোৰে চকুত, বুদ্ধিত দেখা দিয়ক। এয়া হৈছে গ'ল্ডেন জুবিলী (সোণালী জয়ন্তী) পালন কৰা। এই ত'ৰা প্ৰথমতে ক'ত উজ্জলিব?

এতিয়া বিদেশত ভাল বৃদ্ধি হৈ আছে আৰু হ'বই। পিতাৰ পৰা বিচ্ছিন্ন হৈ যোৱা সন্তানসকল চুকে কোনে যি লুকাই আছে তেওঁলোক সময় অনুসৰি সম্পৰ্কত আহি আছে। সকলোৱে ইজন সিজনৰ সৈতে সেৱাত উৎসাহ-উদীপনাৰে আগবাঢ়ি গৈ আছে। সাহস থাকিলে পিতাৰ সহায়ো পোৱা যায়। নিৰাশ হৈ যোৱাসকলৰ মাজতো আশাৰ দীপক জ্বলি যায়। জগতৰ লোকে ভাবে এয়া হোৱাতোতো অসম্ভৱ। বহুত কঠিন হয়। আৰু লগনে নিৰ্বিঘ্ন কৰি উৰন্ত পখীৰ সমান উৰুৱাই গন্তব্য স্থানত উপস্থিত কৰাই দিয়ে। ডবল উৰণেৰে আহি উপস্থিত হৈছা নহয়। এখন হৈছে প্লেন (উৰাজাহাজ) আনখন বুদ্ধিৰ বিমান। সাহস আৰু উৎসাহৰ পাখি যেতিয়া লাগি যায় তেতিয়া য'লৈকে উৰিব খোজা উৰিব পাৰা। সন্তানসকলৰ সাহস দেখি বাপদাদাই সদায় সন্তানসকলৰ গুণানুকীৰ্তন কৰে। সাহস ৰখাৰ বাবে এটিৰ পৰা আন এটি দীপক জ্বলি মালাতো তৈয়াৰ হৈ গ'ল নহয় জানো। মৰমেৰে যিয়ে পৰিশ্ৰম কৰে তাৰ ফল বহুত ভাল ওলায়। এয়া সকলোৰে সহযোগৰ বিশেষত্ব। যিয়েই কথা নহওঁক কিন্তু প্ৰথমতে দূততা, স্নেহৰ সংগঠন লাগে। তাৰ দ্বাৰা সফলতা প্ৰত্যক্ষ ৰূপত দেখা দিয়ে। দূততাই অনুৰ্বৰ ভূমিতো ফল উৎপন্ন কৰিব পাৰে। আজিকালি বৈজ্ঞানিকসকলে মৰুভূমিতো ফল উৎপন্ন কৰাৰ বাবে প্ৰয়াস কৰি আছে। তেন্তে চাইলক্সৰ শক্তিয়ে কি কৰিব নোৱাৰে! যি ধৰণীয়ে স্নেহ ৰূপী পানী পায় তাৰ ফল ডাঙৰো হয় আৰু সোৱাদ যুক্তও হয়। যিদৰে স্বৰ্গত ডাঙৰ ডাঙৰ ফল আৰু বহুত সোৱাদ যুক্তও হয়। বিদেশত ডাঙৰ ফল হয় কিন্তু টেষ্টী (সোৱাদ যুক্ত) নহয়। ফলৰ চেহেৰা বৰ দেখনিয়াৰ হয় কিন্তু টেষ্ট (সোৱাদ) নাই। ভাৰতৰ ফল সবু হয় কিন্তু টেষ্ট (সোৱাদ) বহুত ভাল হয়। ফাউণ্ডেশ্বনতো (আধাৰতো) সকলো ইয়াৰেই। যিটো চেন্টাৰত স্নেহ ৰূপী পানী পোৱা যায় সেই চেন্টাৰ সদায় ফলীভূত হয়। সেৱাতো আৰু সহযোগীসকলৰ ক্ষেত্ৰতো। স্বৰ্গত শুদ্ধ পানী শুদ্ধ ভূমি হ'ব, তেতিয়াহে এনেকুৱা ফল প্ৰাপ্ত হয়। য'ত স্নেহ আছে ত'ত বায়ুমণ্ডল অৰ্থাৎ ধৰণী শ্ৰেষ্ঠ হয়। এনেও যেতিয়া কোনোবা ডিষ্টাৰ্ব (অশান্ত) হয় তেতিয়া কি বুলি কয়! মোক আৰু একো নালাগে কেৱল স্নেহ লাগে। গতিকে ডিষ্টাৰ্ব (অশান্ত) হোৱাৰ পৰা ৰক্ষা পোৱাৰ সাধনো স্নেহেই হয়। বাপদাদাৰ সকলোতকৈ আনন্দ এইটো কথাৰ বাবে যে হেৰাই যোৱা সন্তানসকল পুনৰ আহি গ'ল। যদি তোমালোক তাত গৈ উপস্থিত নহ'লাহেঁতেন তেন্তে সেৱা কেনেকৈ হ'লাহেঁতেন সেইবাবে বিচ্ছিন্ন হোৱাটোও কল্যাণকাৰী হৈ গ'ল। আৰু লগপোৱাতোতো কল্যাণকাৰী হয়েই। নিজৰ নিজৰ স্থানত সকলোৱে ভাল উৎসাহেৰে আগবাঢ়ি গৈ আছে আৰু সকলোৰে ভিতৰত এটি লক্ষ্য আছে যে বাপদাদাৰ যি এটিয়ে আশা আছে যে সকলো আত্মাকে অনাথৰ পৰা সনাথ কৰি তোলা, এইটো আশা আমি পূৰ্ণ কৰো। সকলোৱে মিলি শান্তিৰ বাবে যি বিশেষ প্ৰ'গ্ৰাম বনাইছা, সেয়াও ভাল। অতি কমেও সকলোকে চাইলক্সত থকাৰ অভ্যাস কৰোৱাৰ নিমিত্ততো হৈ যাবা। যদি কোনোবাই যথা ৰীতিৰে এক মিনিটো চাইলক্সৰ অনুভৱ কৰে তেন্তে সেই এক মিনিটৰ চাইলক্সৰ অনুভৱ বাৰে বাৰে তেওঁলোকক স্বতঃ আকৰ্ষিত কৰি থাকিব কিয়নো সকলোকে শান্তি লাগে। কিন্তু বিধি নাজানে। সংগ নাপায়। যিহেতু সকলো আত্মাই শান্তি প্ৰিয় হয় গতিকে এনেকুৱা আত্মাসকলৰ শান্তিৰ অনুভূতি হোৱাৰ বাবে স্বতঃ আকৰ্ষিত হৈ থাকিব। সকলো স্থানতে নিজৰ নিজৰ বিশেষ কাৰ্য কৰোঁতা ভাল নিমিত্ত হোৱা শ্ৰেষ্ঠ আত্মা আছে। গতিকে চমৎকাৰ কৰাতো কোনো ডাঙৰ কথা নহয়। অৰাজ বিয়পোৱাৰ বিশেষ সাধন হয়েই আজিকালিৰ বিশেষ আত্মাসকল। যিমনেই কোনো বিশেষ আত্মা সম্পৰ্কত আহে তেতিয়া তেওঁলোকৰ

সম্পৰ্কৰ দ্বাৰা অনেক আত্মাৰ কল্যাণ হয়। এজন ভি.আই.পি.ৰ দ্বাৰা অনেক সাধাৰণ আত্মাৰ কল্যাণ হৈ যায়। বাকী সমীপ সম্বন্ধততো নাই। নিজৰ ধৰ্মত, নিজৰ ভূমিকাত তেওঁলোকৰ বিশেষত্ব কিবা নহয় কিবা ফল পাই যায়। পিতাৰ পচন্দ সাধাৰণেই হয়। সময়ো তেওঁলোকে (সাধাৰণসকলে) দিব পাৰে। তেওঁলোকৰতো (ভি.আই.পি.সকলৰ) সময়ই নাই। কিন্তু তেওঁলোক নিমিত্ত হ'লে বহুতৰ লাভ হৈ যায়। বাৰু।

পাৰ্টিসকলৰ লগত:-

সদায় অমৰ হোৱাৰ বৰদানী আত্মা হোৱা - এনেকুৱা অনুভৱ কৰানে? সদায় বৰদানেৰে প্ৰতিপালিত হৈ আগবাঢ়ি গৈ আছা নহয়! যাৰ পিতাৰ সৈতে অটুত স্নেহ আছে তেওঁলোক অমৰ ভৱৰ বৰদানী, সদায় নিচিন্ত বাদশ্বাহ (সম্ৰাট)। যিকোনো কাৰ্যৰ নিমিত্ত হৈও নিচিন্ত হৈ থকা এয়াই বিশেষত্ব হয়। যিদৰে পিতা নিমিত্ততো হয় নহয়! কিন্তু নিমিত্ত হৈও উপৰাম সেইবাবে নিচিন্ত। এনেদৰে ফল' ফাদাৰ (পিতাক অনুসৰণ কৰা)। সদায় স্নেহৰ চেফুটীৰে (সুৰক্ষাৰে) আগবাঢ়ি গৈ থাকা। স্নেহৰ আধাৰত পিতাই সদায় চেফু (সুৰক্ষিত) কৰি আগলৈ উৰুৱাই লৈ গৈ আছে। এইটোও অটল নিশ্চয় আছে নহয়। স্নেহৰ আত্মিক সম্বন্ধ গঢ়ি উঠিল। এই আত্মিক সম্বন্ধেৰে ইজন সিজনৰ কিমান প্ৰিয় হৈ গ'লা। বাপদাদাই মাতাসকলক এটি শব্দৰ বহুত সহজ কথা শুনাইছে, এটি শব্দ স্মৃতিত ৰাখা “মোৰ বাবা” বচ। “মোৰ বাবা” বুলি ক'লা আৰু সকলো খাজনা (সম্পত্তি) পালা। এই “বাবা” শব্দই হৈছে খাজনা (সম্পত্তি)ৰ চাবি। মাতাসকলে ভালদৰে চাবিৰ তত্বাৱধান ল'ব জানে নহয়। গতিকে বাপদাদায়ে চাবি দিছে। যি খাজনা (সম্পত্তি) বিচৰা সেয়া পাব পাৰা। কেৱল এটা খাজনা (সম্পত্তি)ৰ চাবি নহয়, সকলো খাজনা (সম্পত্তি)ৰ চাবি হয়। বচ “বাবা বাবা” বুলি কৈ থাকা তেতিয়া এতিয়াও বালক তথা মালিক আৰু ভৱিষ্যতেও মালিক। সদায় এইটো আনন্দত নাচি থাকা। ভাল বাৰু।

বৰদান: নিশ্চয়ৰ অথও ৰেখাৰ দ্বাৰা নাম্বাৰ ব্ৰান (প্ৰথম নম্বৰৰ) ভাগ্য গঢ়োঁতা বিজয়ৰ তিলকধাৰী হোৱা যিসকল নিশ্চয় বুদ্ধিৰ সন্তান তেওঁলোকে কেতিয়াও ‘কেনেকৈ’ বা ‘এনেকৈ’ৰ বিস্তাৰত নাযায়। তেওঁলোকৰ নিশ্চয়ৰ অটুট ৰেখা অন্য আত্মাসকলেও স্পষ্টকৈ দেখা পায়। তেওঁলোকৰ নিশ্চয়ৰ ৰেখাৰ লাইন মাজে মাজে খণ্ডিত নহয়। এনেকুৱা ৰেখাধাৰীৰ মস্তকত অৰ্থাৎ স্মৃতিত সদায় বিজয়ৰ তিলক দৃষ্টিগোচৰ হ'ব। তেওঁলোক জন্মতেই সেৱাৰ দায়িত্বৰ মুকুটধাৰী হ'ব। সদায় জ্ঞান ৰত্নেৰে খেলোঁতা হ'ব। সদায় স্মৃতি আৰু আনন্দৰ দোলনাত দুৰ্লি থকা জীৱন অতিবাহিত কৰোঁতা হ'ব। এয়াই হৈছে নাম্বাৰ ব্ৰান (প্ৰথম নম্বৰৰ) ভাগ্যৰ ৰেখা।

স্লোগান: বুদ্ধিৰূপী কম্পিউটাৰত ফুলষ্টপৰ (যতিৰ) মাত্ৰা অহা মানেই প্ৰসন্নচিত হৈ থকা।

!! ওঁম্ শান্তি !!